ဖြစ် ရပ် မှန် ဇာတ် လမ်း များ (၁)

နိဒါန်း

အောက်တွင်ရေးသားဖော်ပြထားသည့် အဖြစ်အပျက်များသည် ဖြစ်ရပ်မှန်များဖြစ်ကြောင်း ဦးစွာတင်ပြအပ်ပါသည်။ ကာယကံရှင်များထိခိုက်နစ်နာမည် စိုးသောကြောင့် အမည်၊ အချိန်နှင့် နေရာဒေသများကို လှီးလွှဲဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့အပြင် ဖတ်ရှုသူများအနေဖြင့် ရသခံစားနိုင်စေရန် ဖွဲ့နွဲ့သိုင်းဝိုင်း ရေးသားထားခြင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းနှစ်ချက်မှလွဲလျင် ကျန်အကြောင်းအရာများအားလုံးမှာ အမှန်များချည်းသာဖြစ်ပါသည်။

ဤအကြောင်းအရာများကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်တွင် ခိုင်လုံသောအကြောင်းနှစ်ချက်ရှိပါသည်။ ပထမအချက်မှာ မြန်မာ ဘာသာဖြင့်ရေးသားထားသော လိင်မှုကိစ္စရသစာပေအများစုမှာ ရသမြောက်ခြင်းသိပ်မရှိသည့်အတွက် ရသများကို တင်ဆက်လိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ယင်းလိင်မှုကိစ္စရသစာပေများတွင် ပါဝင်သောအချက်အလက်များမှာ ဖတ်ကောင်းရုံသာ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပြီး လက် တွေ့တွင် အသုံးမဝင်သော အချက်အလက်များစွာပါဝင်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ထိုစာများကို ဖတ်ရ-သူများအတွက် အားငယ်စရာ၊ အယူအဆလွဲ စရာ အချက်အလက်များလည်း အမြဲလိုပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရတတ်ပါသည်။ ယောကျ်ားတံဆာ(လီး)နှင့်ပတ်သက်သော အမှတ်မှားစရာ အချက် အလက်မှာ အထင်ရှားဆုံးဖြစ်ပါသည်။

နမူနာပြောရလျှင် ထိုစာပေတို့တွင်ပါဝင်သော လီးများမှာ ၈လက်မ၊ ၉လက်မ၊ ၁၀လက်မစသဖြင့် မတန်တဆတွေရေးထားခြင်းမျိုးဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်ငယ်ငယ်ကဆိုလျှင် ထိုမျှ ရှည်မလာသည့်အတွက် မိမိကိုယ်မိမိ လူစဉ်မမီဟုပင်ထင်မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အမှန်မှာ သာမန်လီးတစ်ချောင်း သည် ၅လက်မနှင့် ၆လက်မကြားတွင်ရှိတတ်ပါသည်။ လက်တွေ့တွင် လီးကြီးခြင်း၊ ရှည်ချင်းမှာလည်း ကာမစပ်ယှက်မှုအတွက် ပဓာနမကျလှပါ။ သိပ်ရှည်လွန်းလျှင် မိန်းမသားအား အလွန်ပင် နာကျင်စေတတ်သောကြောင့် လီးရှည်ရှည်များကို အမျိုးသမီးများမကြိုက်တတ်ပါ။ တုတ်ခြင်းအတွက်က တော့ ပြဿနာသိပ်မရှိပါ။ မိန်းမအင်္ဂါစပ် (စောက်ပတ်)သည် သားရေကွင်းကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် တုတ်လျှင် အလောတော်ဖြစ်လာအောင် ကျယ်လာ မည်ဖြစ်ပြီး သွယ်လျှင်လည်း သူ့အရွယ်နှင့်သူလိုက်အောင် □ကံ့နေမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့မှားယွင်းသောအချက်အလက်များနှင့်ပြည့်ဝနေသောစာပေများကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်အားမလိုအားမရဖြစ်လာရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းကို ယခုကဲ့သို့ရေးသားတင်ဆက်လိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဇာတ်လမ်းများကို မရေးသားမီ ကျွန်ုပ်၏အကြောင်းကို အနည်းငယ်ပြောပြသင့်သည်ဟုထင်ပါသည်။

နောက်ခံကားချပ်

ကျုပ်နာမယ်က ထွန်းထွန်းကျော်တဲ့။ အခု ကျုပ်အသက် ၄၀ပြည့်တော့မယ်။ ကျုပ်မှာ သားနှစ်ယောက်မွေးထားတယ်။ ကျုပ်မိန်းမက ကျုပ် ထက် ၁၀နှစ်ငယ်တယ်။ သူ၂၀၊ ကျုပ်၃၀မှာ ညားခဲ့တာ။

ကျုပ်က အိမ်ထောင်ကျတာ နောက်ကျပေမယ့် လူပျိုရည်ပျက်တာတော့ ၁၅နှစ်သားကတည်းက။ ဖြစ်ပုံကို အတိုချုပ်ပဲပြောတော့မယ်၊ ကျုပ် ၁၁နှစ်သားလောက်မှာ ကျုပ်အမေဆုံးတယ်။ ကျုပ်အသက် ၁၄နှစ်သာသာကျတော့ ကျုပ်အဖေက နောက်မိန်းမယူတယ်။

ယူတဲ့မိန်းမက အတော်ဆိုးတဲ့မိန်းမ။ တရားဝင် အိမ်ထောင် ၃ဆက်ကျဖူးတယ်။ ကျုပ်အဖေက သူ့ရဲ့စတုတ္ထအိမ်ထောင်။ လင်ငယ်နေတယ် လို့ နာမယ်ပျက်ရှိတဲ့မိန်းမ။

ခက်တာက အဲဒီမိန်းမ မဒေဇီ၊ ကျွန်တော့်အခေါ် အန်တီဒေဇီက အင်မတန်လှတယ်။ လှတာမှ ခင်သန်းနုလိုကို လှတာ။ တရုတ်သွေးလား၊ ရှမ်းသွေးလား မသိဘူး၊ အဲလိုသွေးမျိုးကလည်း ပါတယ်။ အသားဖြူဖြူ၊ ဒေါင်ကောင်းကောင်း၊ ခါးသေးသေး၊ ရင်ချီချီ၊ တင်ထွားထွားကားကားနဲ့။ အလွယ်ပြောရရင် မြင်သမျှယောကျ်ားတိုင်း ပြစ်မှားချင်စရာပုံစံမျိုးနဲ့။

အဖေနဲ့ညားတော့ ကျုပ်ကလည်း လူပျိုပေါက်။ ဂွင်းကလည်း တိုက်တတ်နေပြီ။ မိထွေးကလည်း တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆိုတော့ အဲဒီမိထွေးကိုပဲ မှန်းပြီး ဂွင်းတိုက်ရတာအမော။ ညတိုင် သူတို့လင်မယား နှစ်ပါးသွားရင်လည်း ကျုပ်က ချောင်းကြည့်တာပေါ့။ အဖေမရှိလို့ အန်တီ ဒေဇီ ရေချိုးနေ၊ သနပ်ခါးလိမ်းနေရင်လည်း ချောင်းကြည့်တာပဲ။ အဖေတောင် အန်တီဒေဇီ့တစ်ကိုယ်လုံးကို ကျွန်တော့်လောက်မြင်ဖူးမယ်မထင်ဘူး။

အဲလိုနဲ့ တစ်နှစ်လောက်နေတော့ မဒေစီက ကျုပ်ချောင်းတာကို လက်ပူးလက်ကြပ်မိသွားတယ်။ ကျုပ်တော့ ပြဿနာတက်ပြီအောက်မေ့တာ၊ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ အန်တီဒေစီက ကျုပ်ကို 'မွေးစား'တော့တာကိုး။ တကယ့်ကို မွေးပြီး စားတာ။

လူပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးကို သူက အကုန်သင်ပေးတော့တာ။ တော်တော်လည်း ရမ္မက်ကြီးတဲ့မိန်းမ။ နေ့ဆိုရင် အဖေကအလုပ်သွားနေတယ်။ ကျုပ်က နေ့တစ်ဝက်ကျောင်းတက်ရတာဆိုတော့ နေ့ပိုင်းမှာ အန်တီဒေစီက ကျုပ်မယားဖြစ်သွားတယ်။ ညဘက်ကျ သူက အဖေ့မယား။ အဲလိုဖြစ်ကုန် တော့တာ။

နှစ်နှစ်လောက်နေတော့ အဖေလည်း သိသွားတယ်။ ဘာမှတော့မပြောပါဘူး။ ဖာသွားချတာစာရင် ကောင်းတာပေါ့တဲ့။ သူ့မယားလည်း ခု လိုကျတော့ ခြေငြိမ်တာပေါ့တဲ့။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်တယ်။ တစ်အိမ်တည်းမှာ နှစ်ယောက်နဲ့ပေါင်းနေရလို့လားမသိဘူး။ အန်တီဒေစီတစ်ယောက် တကယ့်ကို ငြိမ်သွားတယ်။ မငြိမ်လည်း ခံနိုင်လား။ ကျုပ်ကလည်း လူပျိုပေါက်စ၊ သွေးသားတက်တဲ့အရွယ်ဆိုတော့ အရမ်းလုပ်နိုင်နေတာကိုး။

သူ့တင်မကဘူး၊ သူမရှိတုန်းအိမ်လာတဲ့ သူ့သူငယ်ချင်း အန်တီဒေါ်မမကိုလည်း ကျုပ်အုပ်လိုက်ရတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ သင်္ချာဆရာမ တီချာ ဒေါ် ရီရီကိုလည်း အုပ်ရသေးတယ်။ (နောက်ကျတော့ အသေးစိတ်တွေရေးပြမယ်။)

အန်တီဒေစီပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ကျုပ် လီးမှာ မှဲ့ပါတော့ ကျုပ်က အဲဒီ့ကိစ္စမှာ အားသန်သလို တော်တော်လည်း အုပ်ရတယ်။ အသက် ၂၀ပြည့်တဲ့အချိန်မှာတော့ ကျုပ်က အဲဒီ့နေရာမှာ ဆရာကြီးတစ်ဆူကို ဖြစ်သွားပြီ။

အခုကျုပ်အသက် ၄၀ဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်တော့။ ကျုပ်ဘဝမှာ မအုပ်ဖူးတဲ့ပုံစံမရှိတော့သလောက်ပဲ။ ဝဝရော၊ ပိန်ပိန်ရော၊ မဲမဲရော၊ ဖြူဖြူရော၊ အပျိုရော၊ အအိုရော၊ လူမျိုးပေါင်းစုံကို အုပ်ဖူးသွားတော့တာပဲ။

ဒီလောက်အုပ်နေရပေမယ့် ကျုပ်မှာ တင်းတိမ်တယ်လို့ကို မရှိဘူး။ အုပ်ရလေလေ၊ ပိုအုပ်ချင်လေလေဖြစ်နေတယ်နဲ့တူပါရဲ့။

သေချာတာတစ်ခုကတော့ မိန်းမတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်မတူဘူးဆိုတာပဲ။ နောက်တစ်ခုက အပျိုကို ဖောက်ရတာနဲ့ အအိုကို လုပ်ရ တာမှာကျတော့လည်း အအိုက ပိုမိုက်တယ်။ အအိုတွေက အရှက်နည်းတော့ အဲဒီ့ကိစ္စမှာ အင်မတန်ကို ကောင်းတာ။ ကျုပ်ကို အပျိုစစ်စစ်နဲ့ သူများ ဖွင့်ပြီးသား ဘယ်ဟာရွေးမလဲဆိုရင်တော့ ကျုပ်က အအိုကို ပိုကြိုက်တယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် အအိုသက်ရင့်လေလေ၊ အုပ်လို့ကောင်းလေလေပဲ။

ကျုပ်အုပ်ဖူးတဲ့အထဲမှာ အရွယ်စုံ၊ ဆိုက်စုံပါတယ်။ ၁၄နှစ်သမီးကနေ ၆၀ကျော်အဖွားကြီးအထိ ကျုပ်ကတော့ တွေ့မရှောင်ပဲ။ သူများတွေ ပြောတာအလကား။ အဖွားကြီးပေမယ့် ကောင်းတာနဲ့လည်း ကျုပ်□ကံဖူးတယ်။ အရွယ်တော်ပေမယ့် လုပ်လို့မကောင်းတာလည်း တွေ့ဖူးတယ်။

ဒါက ကျုပ်အကြောင်း အကြမ်းဖျဉ်းပြောပြထားတာ။

အသေးစိတ်လေးတွေ ဖတ်ချင်ရင် ရေးပြမယ်။ ကျုပ်ရဲ့များစွာသော ဇာတ်လမ်းတွေထဲက မမေ့နိုင်တဲ့အကြောင်းလေးတွေပေါ့။

ဦးရဲ့သမီး

ကျုပ်မှာ တူတစ်ကောင်ရှိတယ်။ ကျုပ်အစ်မကြီးက မွေးတာ။ တူဆိုပေမယ့် ကျုပ်ထက် ၆နှစ်လောက်ပဲ ငယ်တာပါ။ ဒါပေမယ့် တူဖြစ်နေ တော့ သူက ကျုပ်ကို ဦးလို့ပဲခေါ်တယ်။ သူ့နာမယ်က ကျော်စွာတဲ့။

အဲဒီ့အကောင်က မိန်းမယူတယ်။ ကျုပ်တို့ပဲ ပေးစားလိုက်ရတာ။ သူ့မိန်းမနာမယ်က မီးမီးလို့ပဲခေါ်တယ်။ မီးမီးရဲ့နောက်မှာ သူ့အဖေနာမယ် ပါပေမယ့် ကျုပ်ရေးမပြတော့ဘူး။ မီးမီးလို့ပဲ မှတ်ထားလိုက်ပေါ့။

သူတို့လင်မယား ညားပြီး ၆နှစ်လောက်ကြာတော့ ကျော်စွာက ဇာတ်လမ်းရှုပ်တယ်။ ကောင်မလေးတွေနဲ့ဖောက်ပြန်တယ်ပေါ့။ သူတို့မှာက သားသမီးလည်း မထွန်းကားဘူး။ အဲတော့ မီးမီးက မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက်။

ကျော်စွာ့မှာက ဖအေမရှိတော့ဘူး။ မအေမုဆိုးမနဲ့နေတာ။ အဲတော့ တိုင်စရာရှိရင် မီးမီးက ကျုပ်ဆီပဲ လာလာတိုင်နေကျပေါ့။

အဲဒီ့နေ့ကတော့ မှတ်မှတ်ရရ၊ စနေနေ့။

ကျုပ်ကလည်း အလုပ်တွေမပြတ်တာနဲ့ ရုံးကို တစ်ယောက်တည်း သွားတက်လိုက်ရတယ်။ ကျုပ်က မြို့လည်က တိုက်ခန်းမှာ ရုံးခန်းဖွင့် ထားတာ။

မနက် ၉နာရီလောက်ကျတော့ မီးမီးက ကျုပ်ဆယ်လူလာဖုန်းကို လှမ်းဆက်တယ်။ ကျုပ်နဲ့စကားပြောချင်လို့တဲ့။ ကျုပ်လည်း ရုံးခန်းကိုပဲ ခေါ်လိုက်မိတယ်။

သူတို့နေတာကလည်း မြို့ထဲမှာပဲဆိုတော့ မကြာပါဘူး။ မီးမီးရောက်လာတယ်။

မျက်ခွံတွေက မို့လို့၊ ဟိုကောင် ကျော်စွာ အိမ်က ဆင်းသွားတဲ့အကြောင်းပြောပြီးတိုင်တာ။ ပြောရင်နဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ငိုပါရောလား။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျုပ်က မီးမီးကို အုပ်ချင်နေတာကြာပြီ။ အုပ်ချင်ဆို သူက အတော်တောင့်တာပဲ။

အခုကျတော့ အကွက်က အလိုလိုဝင်လာတယ်။

ငိုနေတဲ့မိန်းမဆိုတာ ချော့မယ့်သူများရှိလေ၊ ငိုလို့ပိုကောင်းလေပဲ။

ကျုပ်ကလည်း မိန်းမကျမ်းကြေတဲ့သူပီပီ သူ့ကို ချော့တော့တာပေါ့။ ကျုပ်ချော့တော့ မီးမီးက ပိုငိုတယ်။ ငိုတော့ ကျုပ်က ချော့တယ်။

ဖြည်းဖြည်းချင်းနဲ့ မီးမီးက ကျုပ်ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်ပြီး ငိုတဲ့အဆင့်ကို ရောက်လာတယ်။

ပထမတော့ ကျုပ်က မီးမီးကို အလိုက်သင့်ဖက်ထားတာပဲ။ မီးမီးက အင်္ကျီလက်ပြတ်လေးဝတ်ထားတော့ လက်မောင်းသားလေးကို အသာ လေး ပွတ်ပေးရင်းနဲ့လည်း နှစ်သိမ့်နေလိုက်တယ်။

မီးမီးက ပိုငိုတဲ့အခါမှာတော့ ကျုပ်က လက်နှစ်ဖက်နဲ့သိုင်းဖက်လိုက်တယ်။ ရင်ခွင်ထဲကနေ လည်ချင်းအပ်တဲ့အဆင့်ကို ရောက်သွားပြီ။ ကျုပ်က ကျောလေးကို သပ်ပေးတယ်။ ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်နဲ့ မီးမီးရဲ့တင်ပါးကိုလည်း ပုတ်ပေးရင်းက ချော့တယ်။ ကျုပ်နှုတ်ခမ်းကလည်း မီးမီးရဲ့ ကျော့ရှင်းဖြူဖွေးတဲ့လည်တိုင်ကို အသာတို့နမ်းနေလိုက်တယ်။

'တိတ်ပါသမီးရယ်. . .'ဆိုတဲ့စကားကိုလည်း သူ့နားရွက်နားမှာပြောရင်း နားရွက်ကလေးကိုလည်း တို့နမ်းလိုက်တယ်။ နားရွက်အောက်နား လေးတွေကိုလည်း နမ်းလိုက်တယ်။

အဲလို လည်တိုင်ရယ်၊ နားရွက်နားတဝိုက်ရယ်ကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖွဖွနမ်းလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ မီးမီးရဲ့အငိုက တဖြည်းဖြည်းတိတ်သွားတယ်။ ကျုပ် လက်ကလည်း သူ့ကျောကိုပွတ်သပ်နေတယ်။ ကျောတင်မကဘူး၊ ကျောရိုးအလယ်တည့်တည့်က အောက်အထိဆင်းသွားပြီး မြီးညှောင့်ရိုးနားလေးကိုပါ အသာပွတ်ပေးနေတာ။

ခဏလေးနေတော့ မီးမီးက လူချင်းခွာလိုက်တယ်။

ဘာမှလည်း မပြောဘဲ ကျုပ်ကို စိမ်းစိမ်းကြီး ကြည့်နေတယ်။ မီးမီးမျက်လုံးတွေထဲကို ကျုပ်စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ တစ်ခုခုကိုမြင်လိုက်ရသ လိုပဲ။

ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကိုစလိုက်မှန်းတော့မသိဘူး။ ခဏစိုက်ကြည့်နေအပြီးမှာ ကျုပ်တို့ မျက်နှာနှစ်ခု ကပ်သွားတယ်။ နှုတ်ခမ်းနီတွေရဲရဲစိုနေ တဲ့မီးမီးရဲ့ နှုတ်ခမ်းထူထူနဲ့ ကျုပ်နှုတ်ခမ်းထူထူတို့လည်း တစ်ခါတည်း အပ်မိသွားတယ်။ မီးမီးရဲ့မျက်လုံးတွေ စင်းကျသွားသလို မီးမီးရဲ့လက်နှစ်ဖက် ကလည်း ကျုပ်ကို ခပ်တင်းတင်းပြန်ဖက်ပြီး ကျုပ်ကို အငမ်းမရပြန်နမ်းပါတော့တယ်။

ကျုပ်လျှာက မီးမီးရဲ့ပါးစပ်ထဲ တိုးဝင်သွားလိုက်၊ မီးမီးလျှာက ကျုပ်ပါးစပ်ထဲ တိုးဝင်လာလိုက်နဲ့ လျှာချင်းလည်း ပလူးလို့။ ကျုပ်ကသူ့ အပေါ်နှုတ်ခမ်းကို အတင်းစုပ်ပြီး လျှာနဲ့ပွတ်ရင် သူက ကျုပ်အောက်နှစ်ခမ်းကို အားကျမခံ၊ အတင်းပြန်စုပ်ပြီး သူ့လျှာလေးနဲ့ မွှေပေးတယ်။ ကျုပ်က သူ့အောက်နှုတ်ခမ်းဆိုရင် သူက ကျုပ်အပေါ်နှုတ်ခမ်း။

အိုး. . . နှုတ်ခမ်းချင်းတို့တာ၊ နမ်းတာမှာတောင် မီးမီးက တော်တော်ပီပီပြင်ပြင်တုံ့ပြန်တာကိုလည်း □ကံလိုက်ရရောကျုပ်လည်း အတော် သဘောကျသွားတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ကျုပ်လက်တွေက စတင်လှုပ်ရှားနေကြပြီ။ ကျောကိုပွတ်နေရာကနေ ချိုင်းအောက်ကလက်လျှိုပြီး မီးမီးရဲ့နို့အုံဘေးလေးကို အင်္ကျီ ပေါ်ကနေပဲ အသာပွတ်နေလိုက်တယ်။

ခဏလေးနေပြီးတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီလက်က မီးမီးရဲ့အင်္ကျီရင်စေ့ကြယ်သီးတွေကို -ဖတ်နေပြီ။ ကြယ်သီးတွေ အကုန်-ပတ်သွားတဲ့အခါမှာ တော့ ကျုပ်လက်က မီးမီးရဲ့ကျောပြင်သားလေးတွေကို အကျီအောက်ကနေ ပြန်ပွတ်ပေးနေလိုက်ပြန်တယ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းကတော့ မခွာဘူး။

ပြီးတော့ မီးမီးရဲ့ ဘရာစီယာချိတ်ကို -ဖတ်လိုက်တယ်။ ဘရာစီယာချိတ်လည်း-ပတ်သွားရော ဖက်ထားတဲ့ မီးမီးရဲ့လက်တစ်ဖက်က ကျုပ် ကျောကို တင်းခနဲလာဖိတယ်။

ကျုပ်လက်တွေကလည်း သွက်ကုန်ပါပြီ။ ဘရာစီယာချိတ်လည်း -ပတ်သွားရော လက်က ရှေ့ကို ပြန်ထွက်လာပြီး မီးမီးရဲ့ဘယ်ဘက်နို့အုံကို စမ်းလိုက်ပါတော့တယ်။

တင်းရင်းအိစက်ပြီး ထွားစို့လှတဲ့ မီးမီးရဲ့ညာဘက်နို့အုံကို ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်လိုက်တယ်။ တကယ့်ကို တင်းပြီး အိနေတာပဲ။ အခုကျုပ် ရင်ခွင်ထဲရောက်နေတဲ့ မီးမီးက အသက်၃၀ရှိပြီ။ အိမ်ထောင်သက်လည်း ၆နှစ်ရှိခဲ့ပြီ။ ဒါပေမယ့် သူ့နို့ကတော့ တင်းတင်းအိအိရှိနေဆဲပါပဲ။

နို့အုံကနေတစ်ဆင့် နို့သီးခေါင်းလေးကိုလည်း စမ်းလိုက်ရော မီးမီးတစ်ယောက်တွန့်ခနဲဖြစ်သွားသလို ကျုပ်ကိုလည်း ပိုပြီး တင်းတင်းဖက် လာပါတော့တယ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်တာလည်း ပိုပြင်းလာတယ်။

မီးမီးရဲ့နို့သီးခေါင်းလေးက တောင်မတ်နေတယ်။ ဇီးသီးလေးတစ်လုံးလို လုံးနေတဲ့ နို့သီးလေးကို လက်ညှိုးထိပ်လေးနဲ့အသာလေးပွတ်လိုက် တဲ့အခါမှာတော့ မီးမီးတွန့်ခနဲ၊ တွန့်ခနဲဖြစ်နေပါတော့တယ်။

မကြာပါဘူး၊ မီးမီးက နှုတ်ခမ်းချင်းခွာလိုက်ပြီး ကျုပ်ကို စောစောကအတိုင်း ခပ်စိမ်းစိမ်းတစ်ချက်ကြည့်ပြီး သူ့ဘရာစီယာကို လှန်လိုက် တယ်။ ဖြူဝင်းတဲ့ မီးမီးရဲ့နို့အုံနှစ်မှာ အိုက်ကျနေပုံလေးက လှလိုက်တာ။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကတော့ တော်တော့်ကို ညိုနေပါတယ်။ နို့အုံဖြူဖြူနဲ့ သူ့နို့သီးပြူးပြူးမဲမဲလေးတွေက လိုက်ဖက်လှတယ်။

ကျုပ်ကြည့်လို့မဖြစ်နေဆဲမှာပဲ၊ မီးမီးက ရင်ကို ကော့ပေးပြီး ကျုပ်လည်ပင်းကို ဆွဲယူနှိမ့်ချပြီး သူ့ဘယ်နို့ကို အစို့ခိုင်းပါတော့တယ်။

ကျုပ်အအိုတွေကို အဲဒါကြိုက်တာ။ အပျိုလိုမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့လိုချင်တာ သူတို့သိတယ်။ လိုချင်တာကို ခိုင်းဖို့လည်း ရှက်မနေကြဘူး။

ကျုပ်လည်း မီးမီးအလိုကျပဲ၊ ပြူးနေတဲ့ မီးမီးရဲ့နို့သီးခေါင်းမဲမဲလေးကို စို့လိုက်ပါတယ်။ လျှာနဲ့လည်း ထိုးမွှေပေးလိုက်တယ်။ လက်တစ် ဖက်ကတော့ တင်းရင်းအိစက်တဲ့ မီးမီးရဲ့ တင်ပါးကြီးကို အုပ်ကိုင်ထားလိုက်သလို အားနေတဲ့ ဘယ်လက်ကလည်း အားနေတဲ့မီးမီးရဲ့ညာဘက်နို့အုံနဲ့ နို့သီးကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်နေလိုက်ပါတယ်။

မီးမီးက ထိုင်ခုံနောက်မှီပေါ် ခပ်လျော့လျော့မှီချလိုက်ရင်းက ကျုပ်ခေါင်းကို ဖက်ထားတယ်။ တစ်ချက်တစ်ချက်မှာ ကားစွင့်တဲ့မီးမီးရဲ့တင် ပါးတွေ ကော့တက်လာတယ်။

ခဏနေတော့ မီးမီးက ကျုပ်ကို နို့ပြောင်းစို့ခိုင်းတယ်။ ညာဘက်နို့သီးကို စို့ခိုင်းတာ။ ပါးစပ်နဲ့ပြောစရာမလိုပါဘူး၊ ကျုပ်ခေါင်းကို ဆွဲ ဖယ်ပြီး ညာဘက်နို့ပေါ် ရွှေ့ပေးလိုက်တာပါ။

ကျုပ်လည်း အသာစို့ပေးနေရင်းက ညာလက်နဲ့ မီးမီးရဲ့ခါးက ထဘီစကို ဖြည်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ထဘီကို အသာလေးလဲ အောက်ကို လျှောချပါတယ်။ မီးမီးကလည်း အလိုက်သင့်ပဲ သူ့တင်ပအး အိအိထွားထွားတွေကို ကော့ပေးတဲ့အတွက် မီးမီးဝတ်ထားထဲ့ ထဘီလေးဟာ ကြမ်းပေါ် ကို လျှောကျသွားတော့တယ်။

အခုအချိန်မှာ မီးမီးက ဆိုဖာဆက်တီကို ကျောမှီပြီး ခပ်လျော့လျော့လေးထိုင်နေတာမို့ သူ့တင်ပါးတွေက ဆက်တီစွန်းကို ရောက်နေတယ်။ ကျုပ်လက်ကလည်း မီးမီးရဲ့ပိုက်သားလေးတွေ ဆီးခုံလေးတွေ၊ ပေါင်တံလေးတွေကို ပွတ်နေတယ်။ ဘယ်ဘက်ပေါင်အတွင်းသားလေးတွေကို ပွတ် ရင်းက လက်ကို ဒူးဆစ်အထိရွှေ့သွားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပေါင်ရင်းဆီ ပြန်လာတယ်။

မီးမီးရဲ့ခါးအောက်ပိုင်းမှာ ပင်တီအတွင်းခံဘောင်းဘီလေးရှိနေသေးတယ်။ ပန်းရောင် ချည်သားဘောင်းဘီလေး။ ကျုပ်လက်က ပေါင်ခြံကို ရောက်တဲ့အခါ မီးမီးက ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ကားပြီး ခါးကို ကော့လိုက်ပါတယ်။ ပေါင်ခြံက သူ့ရဲ့အဖိုးတန်လေးကို စမ်းစေချင်တဲ့သဘောမှန်းကျုပ် သိလိုက်ပေမယ့် မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်။

သေချာတာကတော့ ပေါင်ခြံမှာ အရည်တွေရွှဲနစ်နေတာပါပဲ။ အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုတောင် ဖောက်ပြီး စိမ့်ထွက်လာတဲ့အနေအထားမို့ မီးမီး တစ်ယောက် ရမ္မက်ဇောတွေ ဘယ်လောက်ပြင်းထန်နေပြီလဲဆိုတာ ထင်ရှားနေပါတယ်။ ကျုပ်က မီးမီးစမ်းစေချင်တာကို မစမ်းဘဲ လက်ကို ညာဘက် ပေါင်အတွင်းသားလေးတွေကို ပွတ်လိုက်ပြန်တယ်။ စောစောကလိုပဲ ဒူးဆစ်အထိပေါ့။ ပြီးတော့ ပေါင်ခြံဆီအထိ ပြန်တက်လာလိုက်တယ်။

ပေါင်ခြံရောက်တော့ လက်ကို မီးမီးရဲ့ခါးဆီရွှေ့လိုက်ပြီး အတွင်းခံပင်တီလေးကို အသာချွတ်ရပြန်တယ်။ မီးမီးက အလောသုံးဆယ်ပဲ၊ တင် ပါးတွေကို ကော့ပေးပြီး သူ့လက်ကလေးနှစ်ဖက်နဲ့ ဘောင်းဘီကို ကူချွတ်ပေးတယ်။ ဘောင်းဘီလည်း သူ့ပေါင်လယ်ရောက်ရော၊ ကျုပ်ကလည်း တမင်သက်သက်ပဲ၊ ဘောင်းဘီရဲ့ ခွဆုံလေးကနေကိုင်ပြီး ဆွဲချွတ်လိုက်တယ်။

ဘောင်းဘီတစ်ခုလုံး မီးမီးရဲ့အချစ်ရည်တွေနဲ့ ရွှဲနေပါတယ်။

ကျုပ်စိတ်တွေလည်း တအားကို မွှန်ထူလာတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုအချိန်မှာ အချိန်ဆွဲနိုင်လေ၊ ကောင်းလေဆိုတာ အတွေ့အ□ကံအရသိတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ရာဂစိတ်အတက်ကြွဆုံးအချိန်ကိုရောက်ဖို့ အချိန်ယူရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်လည်း အချိန်ဆွဲပြီး မီးမီးရဲ့ပေါင်ခြံကို စမ်းနေ တယ်။

အချိန်ဆွဲတယ်ဆိုတာက မီးမီးရဲ့စောက်ဖုတ်ကို လုံးလုံးမထိအောင် ဂရုစိုက်ပြီး စောက်ဖုတ်တဝိုက်ကို လှည့်ပွတ်ရင်း ကလိပေးတာပါ။ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းတွေ၊ စောက်ခေါင်း၊ စောက်စိ စတာတွေကို နည်းနည်းမှ မထိစေဘဲ အဲဒီ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လှည့်ကလိတာ။

စောက်ပတ်ရဲ့ဘယ်ဘက်အခြမ်း ပေါင်ခြံခွဆုံလေးကို ပွတ်လိုက်ရင် မီးမီးရဲ့ဖင်က ဘယ်ဘက်ကို ရမ်းလာတယ်။ ညာဘက်ပေါင်ခြံခွဆုံလေး ကို ပွတ်လိုက်ရင် ညာဘက်ကို ဖင်က ရမ်းသွားတယ်။ ကျုပ်လက်ချောင်းက ဆီးခုံပေါ်က စောက်မွေးတွေကြားမှာကစားနေပြန်ရင် မီးမီးဖင်ကကော့ တက်လာတယ်။ ကျုပ်က မီးမီးရဲ့စအိုဝကို လက်ညှိုးလေးနဲ့ ကလိလိုက်ရင် မီးမီးဆီက တဟင့်ဟင့်တအင့်အင့် ညည်းသံလေးတွေနဲ့အတူ ဖင်က အောက်ကို စိုက်ကျသွားတယ်။ ကျုပ်လက်ချောင်းတွေနဲ့ သူ့အဖုတ် မထိထိအောင် သူ့ဖင်က လိုက်လှုပ်ရှားနေတာပါ။

ကျုပ်ကလည်း နို့သီးကို ဟိုဘက် ဒီဘက်ပြောင်းစို့ပေးနေလိုက်တယ်။ မီးမီးတစ်ယောက် တအားကြွတက်နေပါပြီ။

၅မိနစ်လောက် ဒီတိုင်းဆက်ကလိနေတော့ မီးမီး မအောင့်နိုင်ရှာတော့ဘူး။ ပေါင်ခြံနားမှာ တရွရွလုပ်နေတဲ့ ကျုပ်ညာလက်ကို သူ့ဘယ်လက် နဲ့ ဆွဲပြီး သူ့ပေါင်ကြားထဲ အတင်းထည့်ပါတော့တယ်။ သူ့အဖုတ်ပေါ် တင်ပေးတာပါ။

ဒါလည်း ကျုပ်က သူ့အဖုတ်ကို မထိအောင် ခပ်အုပ်အုပ်လေးကိုင်ထားလိုက်တယ်။ မီးမီးတော့ တော်တော့်ကို မရိုးမရွဖြစ်နေပါပြီ။

'ဟင့် . . . ဟင့် . . . . ဦးရယ် . . . 'ဆိုတဲ့ ဏှာသံလေးက ကျုပ်ကို တက်ကြွစေပါတယ်။

ကျုပ်လည်း နို့စို့နေရာက နို့သီးပေါ်က ပါးစပ်ကိုဖယ်ပြီး နို့အုံကို ဖွဖွလေး နမ်းစုပ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရင်နှစ်မွှာကြားကိုနမ်းလိုက် တယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ်လျှာကို ရင်နှစ်မွှာကြားကနေချက်ဆီအထိ ပွတ်ဆွဲချလိုက်တယ်။ မီးမီးတစ်ယောက် ဖျတ်ဖျတ်လူးသွားပါတယ်။ ချက်ကလေးကို လျှာလေးနဲ့မွှေပြီး ကလိလိုက်တော့ မီးမီးက မခံနိုင်ဘူးထင်ပါရဲ့။ တဟင့်ဟင့်ညည်းရင်း ကျုပ်ခေါင်းကို အပေါ်ဘက်ဆွဲယူတယ်။

ကျုပ်က သူနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက် ချက်အောက်ကို ဆင်းလိုက်ပြီး ထူထပ်တဲ့စောက်မွေးတွေကြားထဲကို လျှာနဲ့ထိုးလိုက်တော့ မီးမီးတွန့်ပြီးဖင်ကြီး တွေကော့လာတယ်။

'အို. . . . အမေ့. . .၊ ဟင့်. . . မဟုတ်တာတွေ မလုပ်ပါနဲ့ဦးရယ်၊ သမီး ငရဲတွေကြီးကုန်လိမ့်မယ်. . . ဟင့်. . . ဟင့်. . .'

ကျုပ်မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး လက်နှစ်ဖက်နဲ့ မီးမီးရဲ့ပေါင်တွေကို မပြီး ထောင်လိုက်တယ်။

ဘာငရဲကြီးစရာရှိလဲ။ ကျုပ်တို့အားလုံး ဒီထဲက ထွက်လာတဲ့သူချည်းပဲ။ နောက်တစ်ခုက မိန်းမစောက်ဖုတ်ဆိုတာ သန့်ရှင်းတဲ့မိန်းမသာ ဆိုရင် အနံ့အသက်က ကောင်းပါတယ်။ စောက်ရည်တွေရွှဲနေတဲ့ မီးမီးဆိုရင်လည်း ညှီစို့စို့လေးနဲ့ ကြိုက်တတ်ရင် မွှေးတယ်လို့တောင်ဆိုနိုင်တယ်။

အရသာကရော၊ ကျုပ်ပြောပြမယ်။ စာဖတ်သူ ဘီယာသောက်တတ်လား။ ဘီယာအရသာဟာ မကြိုက်တတ်သူအတွက် ခါးသက်သက်ပဲ၊ ဒါ ပေမယ့်ကြိုက်တတ်ရင် အင်မတန်အရသာရှိတယ်။ ကော်ဖီလည်း အတူတူပဲ။ ကော်ဖီကို သကြားမပါ၊ နို့မထည့်ဘဲ သောက်ဖူးလား။ မကြိုက်ရင် ဘယ်လိုမှ သောက်မကောင်းဘူး။ ကြိုက်တဲ့သူအတွက်တော့ အင်မတန်အရသာရှိတယ်။

မိန်းမတွေရဲ့စောက်ရည်အရသာလည်း အဲလိုပဲ။ မကြိုက်ရင်တော့ မကောင်းဘူးပေါ့။ ကြိုက်တဲ့သူအတွက်ကတော့ ရှယ်ပဲ။ ကျုပ်ကတော့ မိထွေးတော်ဂေါ်တမီ အန်တီဒေစီရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် စောက်ပတ်အရသာကို ကောင်းကောင်းသိတဲ့သူ။ အစတုန်းကတော့ ကျုပ်မိထွေး၊ အဖေ့မယားကို ပြစ်မှားမိလို့ အပြစ်ကို အာပတ်ဖြေတဲ့အနေနဲ့ အန်တီဒေစီက သူ့အဖုတ်ကို လျက်ခိုင်းတော့ လျက်ပေးခဲ့တာ။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ကျုပ်စွဲသွားတယ်။ သူ့စောက်ဖုတ်ကို မြင်တိုင်း လျက်ချင်လာတယ်။ သူ့နောက်ပိုင်း မိန်းမတွေလည်း အတူတူပဲ၊ ကျုပ်လျက်ချင်တာပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်လိုးသမျှ မိန်းမတိုင်းလိုလိုရဲ့စောက်ဖုတ်ကို အားရအောင် လျက်ပြီးမှ လိုးမိတော့တယ်။ ကျုပ်ကလည်း ဖာမချ၊ တွေ့ကရာမိန်းမ တွေကို လိုးတာမဟုတ်တော့ ကျုပ်နဲ့□ကံသမျှ မိန်းမတွေရဲ့အဖုတ်တွေက သန့်နေတာချည်းပဲ။

အခုလည်း မီးမီးရဲ့အဖုတ်ကို ကျုပ်လျက်တော့မှာ။ ဒါပေမယ့် မီးမီးကို ရွသထက်ရွအောင်လုပ်ရဦးမယ်။

ဒါကြောင့် လျှာနဲ့ မီးမီးရဲ့ပေါင်ခြံခွကြားလေးထဲကို ကလိတယ်။ ပေါင်တံကို နမ်းတယ်၊ ဒူးအထိ လျှာနဲ့ဆွဲတယ်၊ တို့တယ် ကလိတယ်။

'ဟင့်. . . မလုပ်ပါနဲ့ဦးရယ်. . . ဟင့်. . . သမီးငရဲကြီးလိမ့်မယ်ဆို. . . ဟင့်. . . ဦးလည်း ဖုန်းတွေဘာတွေ နိမ့်ကုန်ဦးမယ်. . . ဟင့်. . .'

ပထမပိုင်းတော့ မီးမီးက ညည်းပါသေးတယ်။ ညည်းရင်းနဲ့ ကျုပ်ခေါင်းကိုလည်း အတင်းဆွဲတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကို ပြောမရမှန်းသိ သွားတော့ တဟင့်ဟင့်ပဲ ညည်းနေတော့တယ်။

အခုအချိန်မှာ မီးမီးရဲ့ဒူးတွေကို ထောင်ပြီးဖြဲထားသလိုဖြစ်နေပြီ။ မီးမီးရဲ့တင်ပါးက ဆက်တီစွန်းကို ရောက်နေသလို၊ ခြေဖျားတွေကလည်း တင်ပါးရဲ့တစ်ဖက်တစ်ချက် ဆက်တီစွန်းမှာ တင်ထားတယ်။ ဒီအခါ စောက်ရည်တွေ ရွှဲနစ်နေတဲ့ မီးမီးရဲ့အဖုတ်ကြီးက မသိမသာလေးအာနေပါတယ်။

အဖုတ်ကြီးလို့ပြောရတာက ပေါင်ခြံမှာ ဖား-ပတ်ကြီးကပ်နေသလို အဆီတစ်ထပ်အသားတစ်ထပ်နဲ့ အမြောင်းလိုက်ကြီးပြူးနေတာမို့ပါ။ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားမဲမဲလေးတွေက သိပ်မထူလှပေမယ့် နှင်းဆီပွင့်ချပ်လေးတွေလို ဘေးနှစ်ဖက်ကို လန်တက်နေတဲ့အတွက် မီးမီးရဲ့စောက်ပတ် ကွဲကြောင်း ပန်းရောင်လေးကို မြင်နေရတယ်။ အဲဒီကွဲကြောင်းပန်းရောင်လေးထဲက စောက်ရည်တွေက တစိမ့်စိမ့်ထွက်နေတယ်။ ဆီးခုံမှာ စောက်မွေး ကောက်ကောက်တွေက မဲသဲထူထပ်လှပေမယ့် စောက်ပတ်တဝိုက်မှာတော့ တော်တော်လေးပါးတယ်။

ကျုပ်ကသူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဒူးခေါက်ကွေးက ဆွဲလှန်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ မီးမီးရဲ့စအိုဝ ဖင်ခေါင်း ခရမ်းပွင့်လေးကို မြင်ရပါတယ်။ စောက်ရည်တွေက အဲဒီ ဖင်ခေါင်းရှုံ့ရှုံ့လေးအထိ စီးကျနေတယ်။

ကျုပ်လည်း မနေနိုင်တော့ဘူး။ ငုံ့ပြီး အဲဒီ ဖင်ခေါင်းလေးကို လျှာနဲ့ကလိလိုက်တယ်။

'အမေ့. . . ဟင့်. . . ဦးရယ်. . .၊ လုပ်ပြန်ပြီ. . . ဟင့်. . . ဟင့်. . . ဟင့်. . .'

မီးမီးရဲ့ဒူးနှစ်ဖက်က ပြန်ကျလာတယ်။ ဖင်ကလည်း အောက်ကို ကျသွားတယ်။ ဖင်ခေါင်းကိုလျက်နေတဲ့လျှာနဲ့ သူ့စောက်ပတ်နဲ့အပ်မိအောင် လုပ်တာပါ။ ကျုပ်ကလည်း တမင်ပဲ၊ စောက်ဖုတ်ကို လျှာနဲ့မထိဘဲ ဆီးခုံကိုပဲ လျှာနဲ့ကလိလိုက်တယ်။ မီးမီးဖင်ကြီးတွေ ပြန်ကော့လာတယ်။ ဒီအခါ ဖင်ခေါင်းလေးကို လျှာနဲ့မွှေလိုက်ပြန်တယ်။

မီးမီးရဲ့ တဟင့်ဟင့်ညည်းတဲ့ဈာသံလေးက ကျုပ်တို့အခန်းထဲမှာ သာသာယာယာထွက်ပေါ်နေပါတယ်။

စောက်ပတ်ဘေးက ပေါင်ခွကြားလေးကို လျက်ပြန်တော့လည်း ကျုပ်လျက်တဲ့ဘက် မီးမီးဖင်ကရွေ့ပြီး စောက်ဖုတ်ကိုကျုပ်ပါးစပ်ထဲအတင်း ထိုးပေးနေပြန်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ မီးမီးတစ်ယောက် သိပ်အာသာပြင်းလာအောင် န-းပြီးတဲ့နောက် တစ်ချက်မှာ ဆီးခုံကို လျှာနဲ့အမွှေမှာ မီးမီးက ထုံးစံအတိုင်း ဖင်ကို ကော့ပေးတယ်။ ဒီအခါ ကားစွင့်တင်းရင်းလှတဲ့ မီးမီးရဲ့ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို လက်နဲ့ဆွဲယူပြီး ကျုပ်ရဲ့လျှာကို မီးမီးရဲ့အာသာငမ်းနေတဲ့စောက်ခေါင်းထဲ ထိုးသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။

မီးမီးတစ်ယောက် သိပ်အရသာတွေ့သွားပါတော့တယ်။

'အို. . . ဟင့်. . . ဦးရယ်. . . ဟင့်. . . ဟင့်. . . အို. . . အင့်. . . အဟင့်. . . '

မီးမီးရဲ့ကော့တက်နေတဲ့ ဖင်ကြီးနှစ်မွှာဟာ ဆိုဖာကို တော်တော်နဲ့ပြန်မကျသလို မီးမီးရဲ့လက်နှစ်ဖက်ကလည်း ပေါင်ခြံကြားက ကျုပ်ခေါင်း ကို အတင်းဆွဲကပ်ထားတယ်၊ ကျုပ်ပါးစပ်နဲ့ သူ့စောက်ပတ်ဝေးသွားမှာ၊ ကွာသွားမှာကို စိုးရိမ်နေတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ပေါ့။

ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ စောက်ရည်အရသာ ချိုမြမြဟာ လျှာဖျားကို စီးဝင်လာတယ်။ မီးမီးရဲ့စောက်ခေါင်းလေးက ရှုံ့ရှုံ့သွားတာကိုလည်း သိနေတယ်။ ကျုပ်ကလည်း လျှာကို စောက်ခေါင်းထဲ တဆုံးထိုးသွင်းပြီး မွှေပေးနေလိုက်တယ်။

ဖင်ကြီးတွေ ဆက်တိုပေါ်ပြန်ကျလာ၊ ကျုပ်ခေါင်းကို ဆွဲဖိထားတဲ့ မီးမီးရဲ့လက်နှစ်ဖက်လည်း အားပျော့သွားချိန်မှာတော့ ကျုပ်လျှာကိုစောက် ခေါင်းထဲက ဆွဲထုတ်ပြီး စောက်ပတ်ကွဲကြောင်းထိပ်က မီးမီးရဲ့စောက်စိလေးကို တို့ကစားလိုက်ပါတော့တယ်။

'ဟင့်. . . ဟင့်. . . ဦးရယ်. . . အင့်ဟင့်. . . အင့်. . . အဟင့်ဟင့်ဟင့်. . . . '

မီးမီးရဲ့ဖင်ကြီးတွေ ပြန်ကော့လာပေမယ့် ကျုပ်လျှာကတော့ စောက်စိပေါ်က မခွာတော့ပါဘူး။ လျှာဖျားလေးနဲ့ စောက်စိပေါ်မှာ ကကြီး ခခွေးလေးတွေ ရေးပေးနေတယ်။ (ဘာဂျာပဲ မှုတ်မှုတ်၊ လက်နဲ့ပဲ စောက်စိကိုကလိကလိ၊ ကကြီးခခွေးရေးပေးရင် မိန်းမတွေ သိပ်ကြိုက်တယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ကျသိကြပါလိမ့်မယ်။ မယုံရင် စမ်းကြည့်ပါ။)

ကျုပ်ဘယ်လက်က အပေါ်ကို တက်သွားပြီး မီးမီးရဲ့ညာဘက်နို့သီးခေါင်းလေးကို စမ်းလိုက်တယ်။ ကလိလိုက်တယ်။ ညာလက်ကတော့ ကျုပ်မေးအောက်ကနေ မီးမီးရဲ့စောက်ခေါင်းအဝလေးကို လက်မလေးနဲ့ ကလိတယ်။ လက်မကို စောက်ရည်လေးတွေ ဆွတ်ပေးလိုက်တာပါ။ လျှာက တော့ စောက်စိကို တရစပ်လျက်ပေးနေတယ်။ ကကြီးခခွေးရေးနေတယ်။ စောက်ခေါင်းကို ကလိနေတဲ့ လက်မမှာ စောက်ရည်လေးတွေရွှဲလာတော့ အဲဒီလက်မနဲ့ မီးမီးရဲ့ဖင်ခေါင်းစအိုဝလေးကို ကလိလိုက်ပါတယ်။ လက်ညိုးကိုကျတော့ စောက်ခေါင်းထဲထိုးသွင်းပေးထားလိုက်တယ်။

နို့သီးတစ်လုံး၊ စောက်စိ၊ စောက်ခေါင်း၊ ဖင်ခေါင်း၊ စုစုပေါင်း ၄နေရာစလုံးကို တပြိုင်နက် အကလိခံလိုက်ရချိန်မှာတော့ တော်ရုံတန်ရုံ မိန်းမ ဘယ်မိန်းမမှ တောင့်မထားနိုင်တော့ပါဘူး။ မီးမီးလို စောက်ရည်တွေ တရဟောထွက်နေအောင် ထန်နေတဲ့မိန်းမမှာတော့ တအင့်အင့်တဟင့်ဟင့် ညည်းရင်း ဖင်တွေတအားကော့လာရာကနေ. . .

'အို. . . ဟင့်. . . ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ ဦးရယ်. . . အဟင့်. . . အို. . . အင့်. . . . သမီးသေတော့မယ်. . . သမီးသေတော့မယ်. . . အို. . . အဟင့်. . . သမီးသေတော့. . . အော့. . . အဟင့်. . . အင့်. . . အစ်. . . အစ်. . . . အာ. . . အ. . . အ. . . အ. . . '

ဆိုတဲ့အသံရှိန်နဲ့အတူ ဖင်ကြီးတွေ တအားကော့ထိုးတက်လာပြီး တဆတ်ဆတ်ရမ်းခါနေပါတော့တယ်။

မီးမီး ပြီးသွားပါပြီ။ ကျုပ်လည်း စောက်ခေါင်းနဲ့ဖင်ခေါင်းကို ကလိနေတဲ့လက်ကို ဖယ်လိုက်ပြီး စောက်စိကိုပဲ လျှာနဲ့ဖိပေးထားလိုက်ပါ တယ်။ နို့သီးကို ကလိနေတာလည်း ရပ်လိုက်ပြီး နို့အုံကိုပဲ ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ပေးထားလိုက်တယ်။

ခဏလေးနေတော့ စောက်ခေါင်းထဲ လျှာထိုးပြီး မီးမီးရဲ့စောက်ရည်အရသာကို ယူလိုက်တယ်။ စောက်ခေါင်းထဲ လျှာထိုးမွှေအပြီး စောက် စိကို လျှာဖျားနဲ့ထိုးလိုက်တော့ မီးမီး ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြစ်သွားတယ်။ မောသံလေးနဲ့ သူပြောပြန်တာက. . .

'အဟင့်. . . တော်ပါတော့ ဦးရယ်၊ သမီး မခံနိုင်တော့ဘူး. . . ဟင့်. . . '

ဒီအချိန်ဟာ လိုးလို့အကောင်းဆုံးအချိန်ပါ။ ကျုပ်လည်း ပုဆိုးကို အသင့်ချွတ်ပြီး ထလိုက်တယ်။

မီးမီးက ငေါက်တောက်ကြီးတောင်နေတဲ့ ကျုပ်လီးကို လှမ်းကြည့်တယ်။

'ဖြည်းဖြည်းလုပ်နော် ဦး၊ သမီးကြောက်တယ်. . . 'လို့လည်း သူက မူနေပြန်သေးတယ်။

ကျုပ်က ကိုယ်ပေါ်က အင်္ကျီကိုပါချွတ်ချလိုက်ရင်း မီးမီးကို ဆက်တီပေါ်ကနေ အောက်ဆင်းခိုင်းလိုက်တယ်။ ကော်ဇောပေါ်မှာ ဒူးထောင် လျက် ပက်လက်ကလေး ဖြစ်သွားတော့မှ မီးမီးရဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာ နေရာယူပြီး ကျုပ်လီးကို မီးမီးရဲ့အဖုတ်ဝမှာ အသာတေ့လိုက်ပါတယ်။

ပြီးတော့ အသာထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ အခုမှ ပြီးခါစမို့ စိုရွှဲနေတဲ့ မီးမီးရဲ့စောက်ခေါင်းလေးဟာ ကြပ်ကြပ်သိပ်သိပ်လေးဖြစ်နေတယ်။ ဒစ် ကိုသွင်းပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ကျုပ်မျှော်လင့်တဲ့အတိုင်း အဆီတစ်ထပ်အသားတစ်ထပ်နဲ့အိစက်နေတဲ့ မီးမီးရဲ့အဖုတ်အရသာကို စတင်ခံစားရပါတော့ တယ်။

ကျုပ်လည်း လီးကိုနည်းနည်းထပ်သွင်းပြီး လီးတဝက်လောက်နဲ့ပဲ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လေး ညှောင့်နေလိုက်ပါသေးတယ်။ ၁၄-၅ချက်လောက် ညှောင့်ပြီး အဝင်ချောလောက်ပြီဆိုမှ ဖတ်ခနဲ တဆုံးဆောင့်ချလိုက်တယ်။

'အမေ့. . . ဟင့်. . . ဦးရယ်. . . ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါဆို. . . ဟင့်. . . .'

ကျုပ်လည်း အရမ်းအရသာတွေ့နေပြီ။ မီးမီးစောက်ပတ်အတွင်းပိုင်းက ကျုပ်ဒစ်အောက်နေရာလေးကို တအားညှစ်ထားတယ်။ မျှော့ပါတယ် ဆိုတာ ဒါမျိုးကိုပြောတာပါ။ မိန်းမတွေ ပြီးနေတဲ့အချိန်မှာ စောက်ဖုတ်ထဲက ကြွက်သားတစ်ခုက လီးကို အကွင်းလိုက်လေးလာညှစ်သလိုဖြစ်နေတာ။ ဒါကတော့ မိန်းမတိုင်းမှာမဖြစ်ဘူး။ ဖြစ်တဲ့မိန်းမမှဖြစ်တယ်။

အခု မီးမီးကတော့ အကုန်ကိုပြည့်စုံနေတော့တာပဲ။

ကျုပ်လည်း တစ်ချက်ချင်းညှောင့်ပါတော့တယ်။ မီးမီးကလည်း အားကျမခံဘဲ ကျုပ်ညှောင့်ချက်အတိုင်း ဖင်ကို ကော့ကော့ပေးတယ်။ ဟို ခွေးသူတောင်းစား၊ ကျော်စွာ။ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့မိန်းမကို ပြစ်ပီး ကဲရတယ်လို့၊ စိတ်ထဲကနေ ကျုပ်လိုးနေတဲ့မိန်းမရဲ့လင်၊ ကျုပ်တူကို လှမ်းဆဲလိုက် မိသေးတယ်။

မီးမီးအောက်က ကော့ပေးပုံက ကျုပ်တောင်ချက်ချင်းကြီးပြီးချင်သလိုဖြစ်သွားလောက်အောင် ကောင်းနေတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကလည်း လူလည်ပဲ။ ဆောင့်ချက်ကို မြှင့်ပြီး ခပ်သွက်သွက်၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းခပ်မြန်မြန်ညှောင့်ပါတော့တယ်။

လီးကို မီးမီးရဲ့အဖုတ်ထဲ တဆုံးသွင်းထားပြီး ညှောင့်တာပါ။ ဆိုလိုတာက လီးကို တချောင်းလုံးပြန်မထုတ်တော့ဘဲ အထဲထည့်ပြီးခါးကို ကစားပေးတာ။

အဲလိုလည်းညှောင့်လိုက်ရော မီးမီးက သူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကို လက်နှစ်စ်နဲ့ဆွဲလှန်ပေးလိုက်တယ်။ ဆောင့်နေတဲ့ကျုပ်လီးကို စောက်ပတ်ဖြဲပြီး ကြိုဆိုတဲ့သဘော။

တအင့်အင့်. . . တဟင့်ဟင့် ညည်းသံလေးကလည်း ထွက်နေသလို မီးမီးရဲ့အသက်ရှ-သံကလည်း ပြင်းလှတယ်။ ကျုပ်ကလည်း စောစောက အတိုင်း မနားတမ်းဆက်တိုက်ညှောင့်တယ်။ ပေါင်ကို ဖြဲပြီးထောင်လိုက်တဲ့အတွက် အချက်တိုင်းမှာ မီးမီးရဲ့သားအိမ်ခေါင်းကို ကျုပ်ဒစ်က ပွတ်ပေးနေ သလိုတွေဖြစ်နေတယ်။

ကျုပ်အထာက အဲလိုကောင်းတဲ့မိန်းမကိုလိုးတဲ့အခါ အလွယ်တကူပြီးမသွားအောင် အချက်ရေကို မှတ်ပြီး အသက်မှန်မှန်သတိထားရှ-ရှင်းလိုး တာပါ။

အခုလည်း ဒီနည်းအတိုင်း အချက်ပေါင်း ၁၆၀ကျော်ညှောင့်ပြီးချိန်မှာတော့ မီးမီးက 'ဟင့်. . . တော်ပါတော့ ဦးရယ်. . . ဦးလုပ်တာ မီးကို အရမ်းထိနေတယ်၊ ရင်တွေ အရမ်းတုန်တာပဲ. . . ဟင့်. . . ခဏနားပါဦး'လို့ ပြောလာတယ်။

ဒါနဲ့ကျုပ်လည်း လီးကို မီးမီးရဲ့စောက်ဖုတ်ထဲက တဆုံးဆွဲထုတ်ပြီး တဆုံးပြန်သွင်းတဲ့နည်းနဲ့ ညင်ညင်သာသာလေးတစ်ချက်ချင်းညှောင့်နေ လိုက်ရပြန်တယ်။ အသွင်းအထုတ်ညင်သာပေမယ့် အဆုံးအထိထိုးတဲ့အခါမှာတော့ နာနာလေးဖိလိုက်တဲ့အတွက် ဖိချက်တိုင်းမှာ မီးမီးခမျာ ဟင့် ဟင့် လို့ညည်းနေရတုန်းပဲ။ အသွင်းမှန်ရင် ကျုပ်ဆီးခုံက စောက်စိကို ထိနေပြီး၊ ဒစ်က သားအိမ်ခေါင်းကို ထိတာမို့ အချက်တိုင်းဟာ မီးမီးအတွက်အရသာ အပြည့်နဲ့ဖြစ်နေမှာပါ။

အဲလို တဆုံးထုတ်၊ တဆုံးထိုးသွင်းတဲ့နည်းနဲ့ ညင်ညင်သာသာလေးလိုးရင်းက မီးမီးရဲ့နှုတ်ခမ်းထူထူတွေကို ကျုပ်က စုပ်လိုက်ပြန်တယ်။ မီးမီးကလည်း ကျုပ်ကိုအတင်းပြန်ဖက်ပြီး နှုတ်ခမ်းတွေကို အငမ်းမရပြန်စုပ်သလို တစ်ချက်တစ်ချက်မှာတော့ ဖင်ကြီးတွေ ကော့လိုက်၊ တုန်လိုက်၊ ခါ လိုက်နဲ့ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ချက်မှာဆိုရင် ကျုပ်လီးကလည်း အဖုတ်ထဲအဆုံးဝင်နေတုန်း ကျုပ်ဖင်ကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့အတင်းဆွဲ၊ ဖင်ကိုကော့ရုံတင် မကဘဲ ခြေထောက်နှစ်ဖက်နဲ့ပါ ကျုပ်ကို ကုပ်ကပ်တွယ်တက်သလိုလုပ်လိုက်သေးတယ်။ တဟင့်ဟင့်အသံလေးကလည်း နှုတ်ခမ်းချင်းထိထားတဲ့ကြား ကပဲ ထွက်နေသေးရဲ့။

ကျုပ်လည်း လီးကို မီးမီးရဲ့စောက်ဖုတ်ထဲ တအားထိုးသွင်းထားလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းချင်းခွာလိုက်ပါတယ်။ မီးမီးက တဟင့်ဟင့်ဖြစ်နေတုန်း။

'နာလို့လား သမီးရယ်. . .'

မီးမီးက ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွယ်ရမ်းတယ်။

'ဘာလို့ တဟင့်ဟင့်ဖြစ်နေတာလဲဟင်. . .'

'ဟင့်. . . ဦးကလည်း၊ အသဲခိုက်နေလို့ပေါ့ ဦးရဲ့. . . ဟင့်. . .'

'တကယ်. . .'

မီးမီးက ခေါင်းညိတ်ပါတယ်။

'တကယ်ပေါ့ ဦးရဲ့။ သမီးဘဝမှာ ဒီလောက်အရသာရှိတာ တစ်ခါမှ မ□ကံဖူးဘူး။ အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ဦးရော သမီးနဲ့နေရတာ ကောင်းရဲ့ လား. . .'

'အရမ်းကောင်းတာပဲ သမီးရဲ့. . .။ နေပါဦး. . . ဦးခုနက နမ်းပေးတာရောကောင်းရဲ့လား. . .'

‘အဲဒါလည်း အရမ်းကောင်းတာပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်ကို မနမ်းပါနဲ့ဦးရယ်၊ သမီး ဦးကို အရမ်းအားနာတာပဲ. . .’

‘ဘာအားနာစရာရှိလဲ သမီးရဲ့. . .’

‘မရွံဘူးလား၊ ဒီလောက်ညစ်ပတ်တာကို. . .’

‘ဘာညစ်ပတ်လို့လဲ. . .။ အရည်လေးတွေမှ ကြည်လို့. . .’

‘အိုး. . . ပြောတော့မယ် ဦးက၊ ပေါက်တတ်ကရတွေ. . .’

‘ကဲ. . . ဦးကို လေးဘက်ထောက်ပေးနော်. . .’

မီးမီးက ခေါင်းကို အသာညိတ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း လီးကို မီးမီးအဖုတ်ထဲက ဆွဲချွတ်ပြီး ဒူးထောက်လိုက်တယ်။

မီးမီးကလည်း လူးလဲထပြီး လေးဘက်ကုန်းပေးပါတယ်။

မီးမီးတို့လို ဖင်ကားကားထွားထွားတင်းတင်းမိန်းမမျိုးကို အဲလို ကုန်းခိုင်းပြီး နောက်ကလိုးရတာ အင်မတန်အရသာရှိပါတယ်။ လီးမှာတင် အရသာရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။ မျက်လုံးမှာပါ အရသာရှိတာပါ။

ကားစွင့်တဲ့ဖင်ကို နောက်ကိုပစ်ပေးထားပြီး အဲဒီဖင်ကြီးနှစ်မွှာကြားက စောက်ပတ်အဝမှာ ကျုပ်လီးကို တေ့ပြီး ချော့သွင်းလိုက်ပါတယ်။ ကျုပ်လီးနဲ့ အချက်ပေါင်းများစွာအလိုးခံပြီးသားဖြစ်နေတဲ့ မီးမီးရဲ့စောက်ပတ်လေးဟာ အခုတစ်ခါမှာတော့ သွင်းကတည်းက ချောခနဲဝင်သွားပါတယ်။ ပြန်ထုတ်ပြန်သွင်းနဲ့ အဝင်အထွက်လမ်းကြောင်းကို ၃ချက်တိတိချောမွေ့အောင်စမ်းသပ်ပြီးသွားတဲ့နောက်မှာတော့ ကျုပ်က မီးမီးရဲ့ခါးအောက်နားလေး ကနေ ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ကိုင်လိုက်ပါတယ်။

ပြီးတာနဲ့ ပွဲကြမ်းပါပြီ။

တဆုံးဆွဲထုတ်၊ တဆုံးဆောင့်ထိုးတဲ့နည်းကိုသုံးပြီး မြန်မြန်သွက်သွက်ကြီးလိုးတော့တာပါ။ အချက်ပေါင်း ၆၀ကျော်လာတဲ့အခါမှာတော့ မီးမီးရဲ့ညာလက်ကလေးက နောက်ကို ရောက်လာပြီး သူ့ဖင်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ကျုပ်လက်ကို အုပ်ကိုင်ပြီး အတင်းဆုပ်ညှစ်လာပါတော့တယ်။ မီးမီး ဆီက တအင့်အင့် တဟင့်ဟင့်အသံလေးတွေကိုတော့ အထူးထည့်ပြောဖို့လိုမယ်မထင်ပါဘူး။

အဲဒါဟာ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ အရမ်းကောင်းနေတယ်ဆိုတာကိုအချက်ပေးတဲ့သင်္ကေတပါ။ ကျုပ်လည်း အချက်ရေကိုမှတ် အသက်ကိုမှန်မှန် ရ-ရင်း မနားတမ်းဆက်တိုက်ဆောင့်လိုးနေလိုက်ပါတယ်။ မီးမီးရဲ့ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲဆွဲဆောင့်ပြီးလိုးရတာ အင်မတန်အရသာရှိလှပါတယ်။ စောက် ပတ်ကြီးကလည်း အရသာတွေ့နေတဲ့သဘောနဲ့စောက်ရည်တွေ ပိုလိုက်လာတယ်။

ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အဆီတစ်ထပ်အသားတစ်ထပ်နဲ့စောက်ပတ်မို့ လီးမှာလည်း အင်မတန်အရသာရှိနေတယ်။

အချက်၃၀၀ကျော်သွားတဲ့အခါမှာတော့ ကျုပ်လည်း နည်းနည်းမောလာတာနဲ့ ခပ်သွက်သွက်ဆောင့်နေရာကနားလိုက်ပြီး လီးတစ်ဝက်လောက် နဲ့ပဲ စောက်ခေါင်းအဝကို မွှေရင်းဆောင့်နေလိုက်ပါတယ်။

တစ်ချက်မှာတော့ တအားဆောင့်ချလိုက်ပါတယ်။

‘အဟင့်. . . ဦးရယ်။ ဖြည်းဖြည်း. . .’

‘အောင့်သွားလို့လား သမီးရဲ့. . .’

‘ဟင့်အင်. . . အရမ်း အသဲခိုက်သွားလွန်းလို့ပါ ဦးရယ်. . .’

ဒီလိုနဲ့အချက်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်တဲ့အထိ ကျုပ်လိုးမိရပြန်တယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ မီးမီးက. . .

‘တော်ပါတော့ ဦးရယ်၊ သမီးနားပါရစေတော့’လို့ တားယူတော့မှ ကျုပ်လည်း မီးမီးကို လေးဘက်ကုန်းခိုင်းပြီး လိုးတာရပ်လိုက်ပါတော့ တယ်။

ကျုပ်လည်းရပ်လိုက်ရော မီးမီးတစ်ယောက် ခြေပစ်လက်ပစ်နဲ့ ကြမ်းပေါ်ကို မှောက်ကျသွားတယ်။ ကျုပ်က လိုးလို့မဝသေးဘူး။ ဒါနဲ့သူ့ကို ပက်လက်ဆွဲလှန်လိုက်ပြီး လီးကို သူ့စောက်ပတ်ထဲ ပြန်ထိုးလိုက်ပြန်တယ်။

‘ဦးကိုတော့ သမီးကြောက်တောင်လာပြီ၊ အရမ်းလုပ်နိုင်တာပဲ၊ တကယ်. . .’

ကျုပ်ဘာမှပြန်ပြောမနေတော့ဘူး။ ဆက်တိုက်ပဲ ဆက်ဆောင့်နေမိတယ်။ မီးမီးရဲ့စောက်ပတ်ကလည်း လိုးလို့အရမ်းကောင်းနေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ နောက်ထပ် အချက်ပေါင်း ၃၀၀ကျော်လာတဲ့အခါမှာတော့ မီးမီးကပြောပြန်တယ်။

‘ဦး မရပ်လိုက်နဲ့နော်. . . ၊ သမီးပြီးခါနီးပြန်ပြီ. . .’တဲ့။

ကျုပ်လည်း အားတက်သွားသလို စိတ်လည်းပိုကြွသွားတယ်။ ဒါကြောင့် အချက်ရေမှတ်နေတာကိုရပ်လိုက်ပြီး ဆက်တိုက်ဆောင့်ရင်းက မီးမီးစောက်ပတ်ရဲ့အရသာကို အပြည့်အဝခံစားနေလိုက်ပါတော့တယ်။

မီးမီးစောက်ပတ်က ပြီးခါနီးလေ စောက်ရည်ရွှဲလေ၊ ပို□ကံ့လာလေပါပဲ။

မကြာခင်မှာတော့ မီးမီးဆီက ညည်းသံရှည်နဲ့အတူ ဖင်တွေမသိမသာကော့လာတာနဲ့ ကျုပ်လည်း ပိုသွက်ပိုကြမ်းရင်း ကျုပ်ပါပြီးအောင် စိတ်သွင်းလိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့လည်း သိပ်စိတ်သွင်းဖို့မလိုပါဘူး။ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အဆီတစ်ထပ်၊ အသားတစ်ထပ်စောက်ပတ်ကြီးကိုအားပါးတရလိုးနေ ရမှတော့ အရသာကကောင်းလွန်းတဲ့အတွက် အဲဒီအရသာကြောင့်ပဲပြီးတော့မှာပါ။

လရေတွေကို ပန်းထုတ်တော့မယ့်အချက်မှာတော့ တဆုံးဆောင့်ချလိုက်ပါတယ်။

ကျုပ်လည်း ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်နဲ့ လရေတွေကို သူ့သားအိမ်ခေါင်းကိုလည်း ပန်းလိုက်ရော နဂိုကကော့ပျံနေတဲ့မီးမီးလည်း ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်နဲ့အချီ ကြီး ပြီးတဲ့အရသာကောင်းကို ခံယူနေပါတော့တယ်။

နိဂုံး

ဒါက ဦးရဲ့သမီးဇာတ်လမ်းအတိုချုပ်ပါ။

အဲဒီနေ့က မီးမီးကို ညနေစောင်းတဲ့အထိ ကောင်းကောင်းလေး လိုးပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့လင်အိမ်ကဆင်းသွားတာကိုလည်း သူက ဂရုစိုက် မနေတော့ပါဘူး။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျုပ်နဲ့ မီးမီးရဲ့ဇာတ်လမ်းဟာ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းဆက်ဖြစ်နေကြပါတော့တယ်။ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းဆိုတာ က သူဆာရင် သူ့ဘာသာ လာကုန်းသလို ကျုပ်ဆာရင်လည်း သူ့ကိုလှမ်းခေါ်လိုက်တာပါပဲ။ ကျုပ်လိုးပြီးသား မိန်းမတွေအားလုံးကို ဒီတိုင်းပဲထားပါ တယ်။ ကျုပ်လိုးချင်သွားလိုးလိုက်တာပဲ၊ ကျုပ်ကို အပိုင်ချီမယ်ဆိုရင်တော့လည်း ကျုပ်က ခွာလိုက်တာချည်းပဲ။ ကျုပ်က လီးသာသရမ်းတာ၊ မိန်းမ တွေ အများကြီး အပိုင်ယူရလောက်အောင်တော့ မကြောင်ဘူး။

မီးမီးကလည်း ဒီအကြောင်းတွေ သိထားတော့ ကျုပ်ထားရာမှာပဲ နေတယ်။ သူ့လင်ကလည်း သူ့ဘာသာကဲ၊ သူကလည်း ကျုပ်ဆီမှာကဲလို့ ရနေတော့ သူတို့အိမ်ထောင်ရေးလည်း မကြာခင်ပြန်အဆင်ပြေသွားပါတယ်။

ကဲ. . . နောက်များမှ နောက်ဇာတ်လမ်းတွေ ဆက်ပါဦးမယ်။

အခုတော့ နားလိုက်ကြပါဦးစို့. . .